

hed (Stk. 2) har man ikke fundet Anledning til at medtage ogsaa under Hensyn til, at efter den Stk. 2 givne Affattelse falder de Tilfælde, hvor Skaden forvoldes ved Ildspaesættelse, Sprængning eller Over-
svømmelse, ikke ind under § 291, men behandles efter § 185, i hvis Stk. 3 der er hjemlet Straf for Uagtsomhed.

Til § 292. (U. § 266, jfr. Mot. Sp. 384).

Paragraffen fastsætter Straf for det ikke meget praktiske Tilfælde, at en Skyldner uden Berigelseshensigt *unddrager sine Ejendele fra at tjene Fordringshaverne* eller en enkelt af disse *til Fyldestgørelse*, jfr. derimod Lovforslagets § 282, der kræves Berigelseshensigt.

Til § 293. (U. § 267, jfr. Mot. Sp. 384—85).

Stk. 1 træder i Stedet for Straffelovens § 236 (*Brugstyveri*), men udvider det strafbares Omraade, idet Bestemmelsen omfatter ikke blot de Tilfælde, hvor Tingen borttages fra en andens Varetægt, og hvor Handlingen derfor har Tyveriets ydre Kendemærker, men ogsaa Tilfælde, hvor Tingen allerede forud var i Gerningsmandens Besiddelse, og hvor Forbrydelsen derfor, saafremt der forelaa Berigelseshensigt, vilde falde ind under Lovforslagets § 276 eller § 277.

Paa den anden Side er Bestemmelsen begrænset i Forhold til Straffelovens § 236, idet den kun finder Anvendelse, naar der ved Handlingen er tilføjet den forurettede Tab eller væsentlig Ulempe. Er dette ikke Tilfældet, findes Handlingen ikke at burde straffes.

Bestemmelsen i Stk. 2 er ny i dansk Ret.

Til §§ 294 og 295. (U. L. om Forseelser § § 40 og 41, jfr. Mot. Sp. 410).

I Overensstemmelse med Udkastet er der i Lovforslaget ikke optaget nogen til Straffelovens § 116 svarende almindelig Straffebestemmelse mod *Selvtægt*. Der vil formentlig kun være Trang til Straf for Selvtægtshandlinger, naar disse indeholder et Legemsangreb eller et Formueindgreb. I første Tilfælde maa Bestemmelserne i Kapitel 25 anses for fyldestgørende. Ved Formueindgreb tiltrænges derimod Straffebestemmelser, dels for den, der — uden at Forholdet falder ind under Bestemmelserne om Tyveri eller Brugstyveri — tilegner sig en Ting, der er i en andens Varetægt, dels naar nogen i Naboejendomsforhold ulovlig tager sig selv til Rette.

Bestemmelser herom er optaget i §§ 294 og 295.

Til § 296. (U. L. om Forseelser § 42, jfr. Mot. Sp. 410—11).

Paragraffen indeholder en i dansk Ret ny, men formentlig tiltrængt Bestemmelse.

Til § 297. (U. § 268, jfr. Mot. Sp. 385—86).

Paragraffen danner et Supplement til Bedrageribestemmelsen i Lovforslagets § 278 og tager Sigte paa at ramme Handlinger, der ikke falder ind under denne, fordi de ikke gaar ud paa direkte at bestemme nogen — end ikke en ubestemt Kreds af Personer — til bestemte tabforvoldende Dispositioner.

Ved Bestemmelsen under Nr. 1 er særlig tænkt paa løgnagtige Meddelelser, der offentlig udsprede i Spekulationsøjemed.

Som nyt Nr. 2 har man efter Forhandling med Erhvervsministeriet optaget en Bestemmelse om Straf for den, som udspreder urigtige Meddelelser, hvorved Bedømmelsen af Pengeinstituters Soliditet kan paavirkes. Bestemmelsen foreslaas først og fremmest af Hensyn til Bankerne, hvis hele Organisation i Forbindelse med deres særlige samfundsmæssige Betydning og Op-gaver synes at kræve et Værn imod den for deres Virksomhed og den rolige Udvikling af Banklivet i det hele saa uheldige Udbredelse af urigtige Meddelelser om Bankernes Forhold.

Nr. 3 og 4 slutter sig til Bestemmelserne i § 55 i Lov om Aktieselskaber af 29. September 1917, men udvider den deri givne Bestemmelse til ogsaa at finde Anvendelse paa Andelsselskaber. Ved »lignende Foretagender« er tænkt paa f. Eks. Kreditforeninger og gensidige Forsikrings-selskaber, jfr. nu § 57, 1ste Stk. i Bekg. Nr. 299. 30. Juni 1922 af Lov om Livsforsikringsvirksomhed.

Bestemmelsen i Stk. 2 om grov Uagtsomhed træder i Stedet for Aktieselskabslovens § 56 Nr. 1. Under skærpende Omstændigheder foreslaas Straffen — i Mod-sætning til Udkastets Bestemmelse — at kunne stige til Hæfte.

Til § 298. (U. L. om Forseelser § 43, jfr. Mot. Sp. 411).

Paragraffen svarer til § 56 Nr. 2 i Loven om Aktieselskaber af 29. September 1917.

Til §§ 299 og 300. (U. § 269, jfr. Mot. Sp. 386—87).

Paragraffen rammer en Række Handlinger, der efter gældende Ret i Almindelighed vil falde ind under Straffelovens § 257.